

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ
FESTIU IL·LUSTRAT Y LITERARI

10 CENTIMS lo número per tot arreu

DIRECTORS:

LITERARI
A. FERRER Y CODINA.

ARTÍSTICH
RAMON ESCALER

Preu de subscripció 2 R^s al mes

REDACCIÓ: San Pau-74-3^r

TEODOR BONAPLATA

Actor de primera talla
qu' al més exigent omplena;
astre brillant de l' Escena
qu, als còrs atrau y avassalla.
D' aquest artista capdal
ne va plena Catalunya,
qu' es l' actor que l' ceptre empunya
en lo Teatro Regional.

Avis

Gran descobriment!... Descubriment assombrós!

Colaborador s' escriu Colaborador.

Se suplica la reproducció en tots los periódichs d' Espanya é Indias.

Lo Sr. Alsina ño ha dit!

Lo Sr. Alsina ho ha dit!

¿Hi es tot?

En este mundo traidor
nada hay verdad ni mentira,
todo es segun el color
del cristal con que se mira.

CAMPOAMOR.

Sobre la rutinaria costum de que referintse á un boig, se diu: *no hi es tot*, mil vegadas m' he preguntat: ¿pot ó déu donarseli tal qualificatiu?

Ja 'm sembla que sento algú qu' exclama:—No deu tenir sa rahó cabal, lo qui 's fa semblant pregunta.

Donchs á pesar de semblar una pregunta fora de tó, sápigam ('ls ho participo per son govern y *efectos consiguientes*) que estich en plé ús de las meas facultats físicas y morals; es á dir, no soch boig; á lo menos aixis m' ho penso.

Sinó que ho fos sense sapiguerho...

Torném al assumpto.

Com deya, cada volta que m' he preguntat si al boig li está ben aplicada la frase *no hi es tot*, he rumiat molt tractant d' averiguarho y al cap-de-vall de mas averiguacions he sortit ab la meva; de modo que' avuy, puch dir que si be á cop de vista sembla que la tal qualificació está en son degut lloch, si ho meditan bè trovarán lo mateix que mon pobre criteri, que es totalment immerescuda.

Jo crech, y molt natural que ho eregui, que si d' un objecte qualsevol, per exemple, ne treuhen la meytat, la dècima part, en fi la mes petita partícula, deixa de ser sencér y per lo tant, pot dirse ab molta propietat que *no hi es tot*.

Crech ademés, que lo dir, *no hi es tot*, al boig obeheix á la falta d' enteniment; á sa pérdua de rahó.

Pero com qu' he dit avants que no está ben sentada la qualificació de referencia, serà precis que ho demostri, probant que al boig no li falta l' enteniment.

—¡Vaya si li falta!—dirán vostés.

—Donchs, no senyors replico yo, no li falta res, molt alt contrari, li sobra.

Si senyors, li sobra la bojeria.

¿Se 'n riuhen?... Proba al *canto*.

Suposo que vostés deuen saber que la demencia es una malaltia. Donchs quant un se torna boig, es perque se li apodera d' ell la demencia y no fa ús de sa rahó, judici ó enteniment, no perque 'ls hagi perdut, si, perque dita malaltia li fereix la brúxula (vulgo, cervell) y sols li paralisa sas funcions.

Per altre part, vostés deuen saber, també, que la demencia no es incurable puig s' han vist molts cassos de personas que estant atacats de tant terrible malaltia, avuy se trovan en son estat normal, gracias als adelantos de la ciència. Donchs, si al boig, com vostés asseguran, li faltés l' enteniment, no fora possible sa curació perque haurian de posarli lo que li falta y com que l' enteniment, no es factible, (suposo que ho saben y que no n' han vist vendre may) vels' hi aqui que quedan desvirtuadas las aseveracions de vostés y mes consolidadas las meas.

En rasum: la curació del dement consisteix en *treurerli lo que li sobra* ò siga la bojeria; no, en posarli enteniment, ni judici; en primer lloch, perque *no li falta* y en segon, perque es impossible adquirirlo.

Ara, contestim: ¿Al boig li falta l' enteniment ò li sobra la demencia?

¿Se li deu dir, *no hi es tot*?

¿Estan convenuts?

* * *

Per demostrarlos mes magnitud de la incorrecció que m' he proposat combatre, vaig á ferlos una comparació.

Suposintse, (moltes vegadas s' hi hauran trobat) que van per un carrer y veuhen un grupo de gent al voltant d' un home; vostés creyent-

se, tal volta, que hi ha alguna desgracia se dirigitán al rotllo y á la primera persona que trobarán de las alli reunidas li preguntarán: ¿Qué passa? y 'ls contestará: Rés, un que n' ha fet una mica massa; ó qualsevol altre indicació per l' istil que 'ls donará á compendre que 's tracta de un borratxo.

¿A que may los contestarán: un que *no hi es tot*?

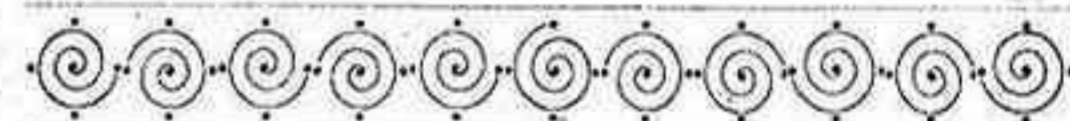
Y no obstant, lo boig y lo borratxo se troban en igualtat de circunstancias, respecte á la perturbació mental, ocasionada al primer, probablement, per una afecció moral, y al ultim per l' excés de la beguda, sols que permanece en tal estat lo temps que li dura la eferescencia del alcohol, que son pocas horas.

Donchs ab tot y aquesta igualtat ¿perque, 'l vulgo, es recte, al calificar al borratxo dihentli que *'n te masa* sent aixis que efectivamet li sobra la borratxera, y tant ingrat tractantse del boig, que, sobranti la demencia, li diu *no hi es tot*.

¿No té prou desgracia, 'l boig, ab sa dolencia, que encara s' hagi de veurer meynsprehuat ab lo despreciatiu é imprecedented *no hi es tot*?

Bá, bá, bá; no vuy encaparrarme mes ab lo boig, que pot ser jo m' hi tornaria.

P. BROT.

L' OBRA D' EN CLAYÉ

Instruir deleitando.

Que qui canta 'l mal espanta diu 'l ditxo y es vritat, y hasta espanta un ' altre cosa que per mí es pitjor que un mal.

La ignorancia avergonyida fuig davant d' un bell cantar com la nit fuig ab sas sombras quan lo Sol comensa á alsars'.

¡Quants obrers qu' al deixar l' eyna ja abatuts per lo treball no podian dedicarse al estudi ab fé constant, deuen la instrucció que tenen al cultiu d' inspirats cants que 'l recreo de moltes vetllas de més á més 'ls ha dat!....

Yo os saludo ab tota l' ánima!... ¡Salud Sociatats Corals!... ¡Deu vos dongui llarga vida y descans al que os fundá!....

Vosaltres uniu ab llassos d' expansió y fraternitat als obrers que per sa parla bè 's pot dir que son germans.

Vosaltres feu que, jolius,
de bon matí y cap al tart
desde 'l Pirineu al Ebro
per montanyas y per plans
ressònin las veus alegres
dels soldats del Sant Trevall
qu' en un grat y armoniós coro
van alsant himnes sagrats
y á la Patria agonitzanta
l' hi recordan son passat
Manteniula ab l' esperansa
que 'ls bons temps retornarán.

Yo os saludo ab tota l' ànima
benvolgudas Societats
qu' al obrè apartèu del viç
quan sa tasca ja ha cabat:
Ynstruintlo' deleitantlo,
li ensenyéu inspirats cants
que l' animan en *la sega*,
que 'l fan fort en *La fornal*,
que 'l distreuen en *La brema*,
que l' alegran en *La mar*,
qu' en la pau li donan gloria
y en la guerra 'l tornan brau.

¡Deu vos dongui llarga vida
protectoras Societats!....
¡Deu vos dongui llarga vida
y descans al que os fundá!....
¡Si... Clave, descansa en gloria!...
¡Dorm en pau, Clavè immortal,
ja qu' á una obra tan immensa
vas ta vida consagrar!....

Viurás sempre en la memoria
de las classes populars
pus agrahte 'l que 't dehuen
may de tu se oblidarán.

Y de prop del Etern Pare
hont sens dupte estás sentát
si es que 'ls bons en l' altra vida
trovan premi á sos afanys,
veurás com tothom ne guarda
un retall de ton llegat,
La doncella enamorada
qu' es sa cambra ab amarch plany
plora ab dol la llarga ausencia
de qui 'l cor li te robat,
en sa trista melengia,
d' *anyoransa* suspirant
per consol, canta las notas
que per ella vas deixar.

Quan se 'n ván cap á la guerra
los minyons desconhortats,
per calmá 'l dol de sas mares
ván cantant junts l' *Adeussiau*
als turons que 'ls véren naixer
que per ells las vés dictar.

Quan al pen d' una finestra
en serona nit de Maig
vol cridar á sa estimada
lo doncell enamorat,
al pulsarne sa bandurria
canti *goigs* ó canti *planys*
sols ho fa ab las melodias
qu' escrigueres tu pe 'l *cás*.

Y al anar á *Camarellas*,
y al anar á *Montserrat*,
y al anar á fer *fontadas*
y á *casseras* y á *firals*,
sempre troban en las notas
un dols cant, bell é inspirat,
los que portan en sas venas
prou rogenca y noble sançh
per tenyir las enatre barras
d' un escut que 's vá esborrant.

Y l' obrer de Catalunya,

d' aquell poble may esclau,
qu' ab tos cants al bé l' acostas
y l' apartas de tot mal,
mentre avant lo Progrés vaigi
sols vol feyna, puig com sab
que los timbres mes honrosos
son los timbres del trevall,
ja no enveja en sa pobresa
mes grandesa
que l' amor dels seus semblants,

RAMON SURIÑACH BAELL.

Inspira sérios temors
la tardansa del vapor correu «Espanya»
que ja debia haver arriuat á Cadiz.

Lo Sr. Sepúlveda, representant
de la Companyia Trasatlántica en
Madrid, ha manifestat que dit vapor
anava á ser desarmat.

Si anavan á desarmarlo per créu-
rel inútil ó defectuós, ja no debia
haver emprés viatge á Ultramar.

En fí... Veurém.

A última hora hem sabut que 'l
vapor havia arriuat á Cadiz. Ho ce-
lebrém per los pasatgers y per la
conciencia de La Trasatlantica.

Las bandas militars que van con-
córrer al Concurs Nacional de l'
Exposició, tampoch han volgut ad-
métrer 'l regalo que volían férlosi.

Noy! quíns xascos!

No ha dimitit el seu la banda
municipal y aixó que en nostre en-
téndrer es la que debia ferho.

En motiu del Concurs internacio-
nal de bandas de música, «La Pu-
blicitat» posa ciris al altar francès
y treu hasta els candeleros del ale-
man. Ja té rahó, pero vaja, sigui
franca, que vosté ja ho acostuma á
ser. Oy que si haguessin vingut
las bandas alemanas y nó las fran-
cesas, haguera callat com un mort?

Home! Diga que sí.

Enfant de la Patrie!

M' agradaria saber quin *òrgano*
de la dóna es el que colecciona aquell
desconegut y célebre assesi d' Iu-
glaterra, y si prefereix el de las so-
gras.

A qui ho podria preguntar?...

Diu «La Publicidad» que lo se-
nyor Arcaide no va voler rés de po-
lítica en la inauguració de la está-
tua del republicá Clavé, y anya-
deix:

Eso es. Nada de política... y mu-
cha grosería.

—A quin' hora es lo bateig?

Lo voler pegar á un gos costá la
vida á un cassador en las hortas del
Llobregat disparantseli l' escopeta.

Dita arma debia perteneixer á l'
associació protectora dels animals.

Lo nostre Director Sr. Ferrer y
Codina ha acabat una sarzuela en
un acte titulada «L' Etoile de Pa-
ris» que 's posará prompte en esce-
na en un dels Teatros d' aquesta
Capital. La música es del llorejat
compositor D. Eussebi Bosch.

D' un dels convents de Reus va
fugir á peu fins á Tarragona una
monja jóve y de gran bellesa, filla
d' Abiñana. Recullida per la seva
familia y al pregntarli el motiu de
tan estranya resolució, va respon-
drer que habia deixat lo convent
per fugir de cometre pecats mor-
tals.

Problema: S' : :: : X.

Un diari d' aquesta localitat tro-
va bonichs los dibuixos de las cati-
fas de suro de ca 'n Llibre, y un
altre 'ls trova lletjos. Ara temps y
parlant del teló de boca que van
pintar p' el Liceo los Srs. Urgellés
y Moragas va dir un periòdich: Llás-
tima que tinga el serréll massa
llarch, y el Diari de Barcelona de-
ya el mateix dia: es sensible que
tinga el serréll massa curt.

En qué quedèm? Es massa curt
ó massa llarch? Son bonichs el di-
buixos ó lletjos?

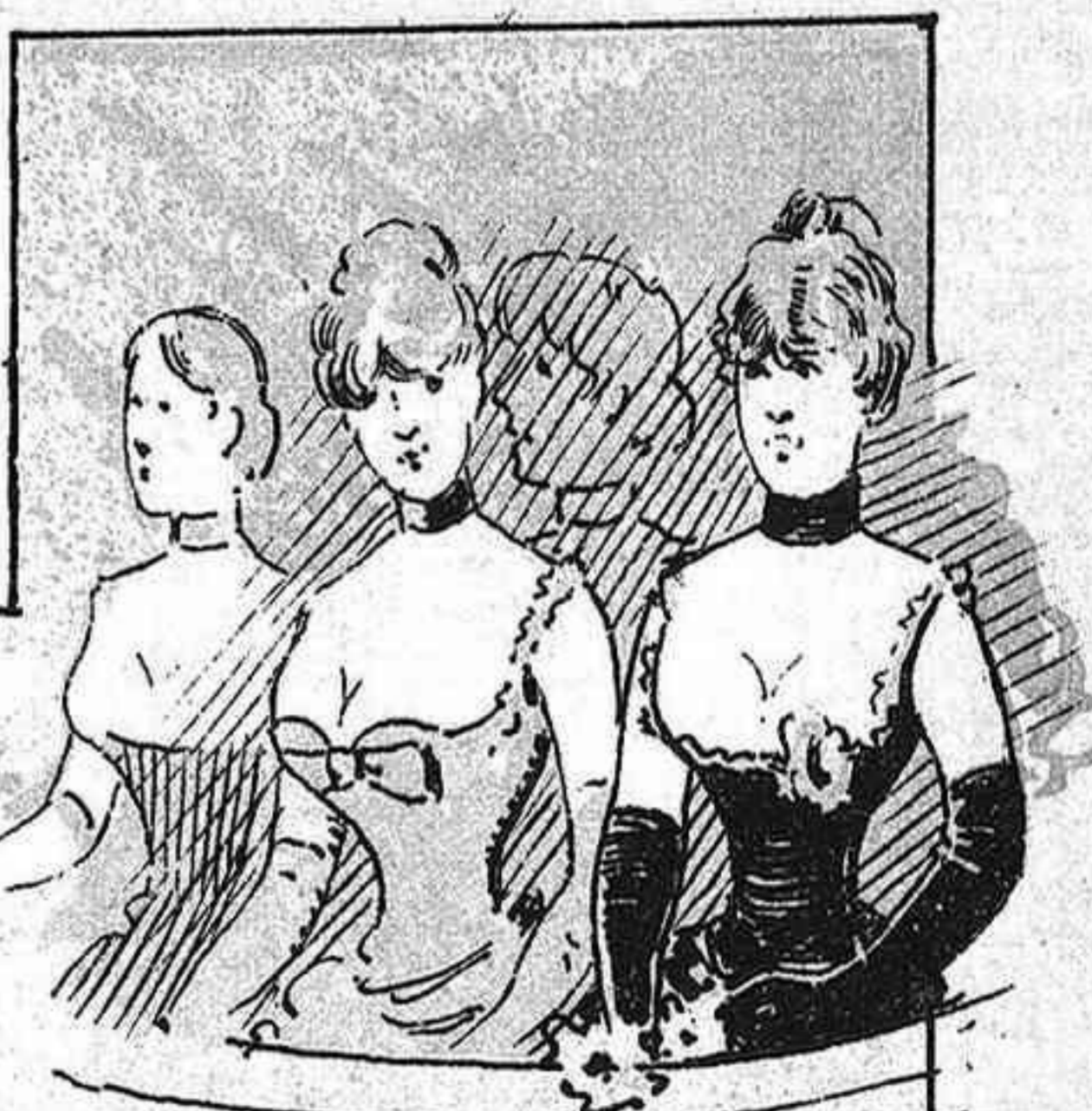
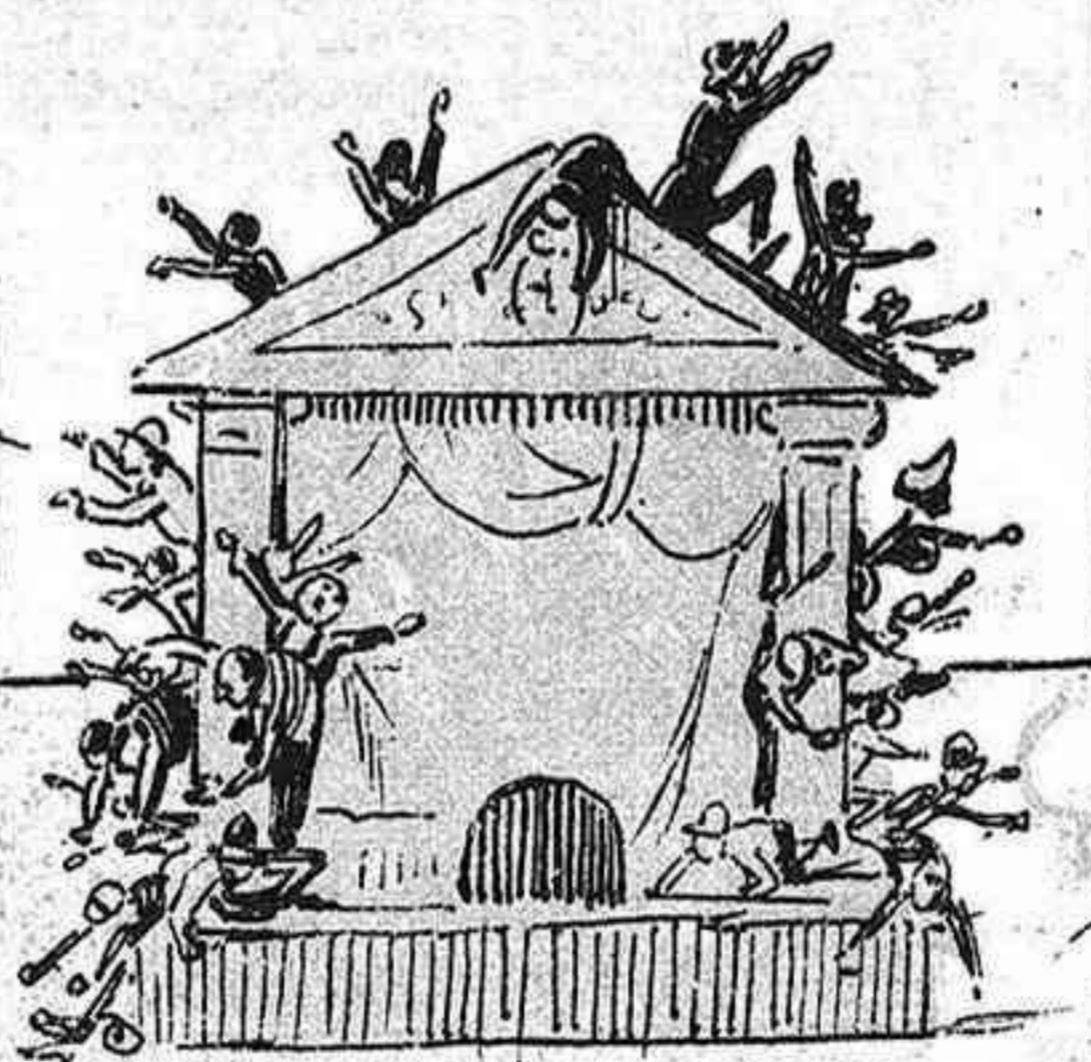
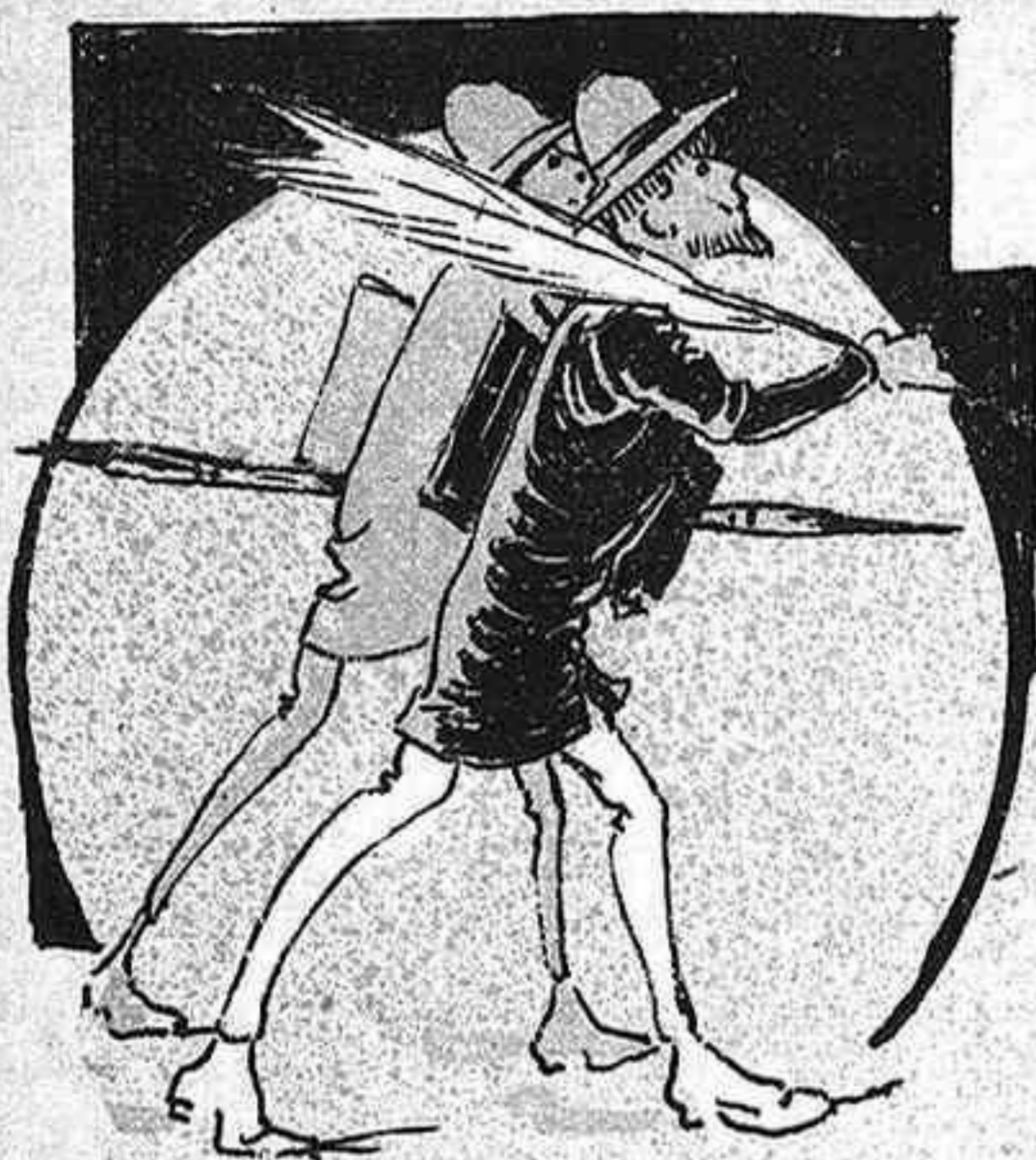
Ja saben perquè la comitiva que
va anar al monument á Clavé fou
poch numerosa? Segons La Publi-
citat, va ser perque la presidia el
Sr. Rius y Taulet.

Aquet diari trova escusas per tot.

Segons dihuen, diumenje próxim
van altres coros á depositar coronas
al citat munument.

Preguntarém á La Publicidad si

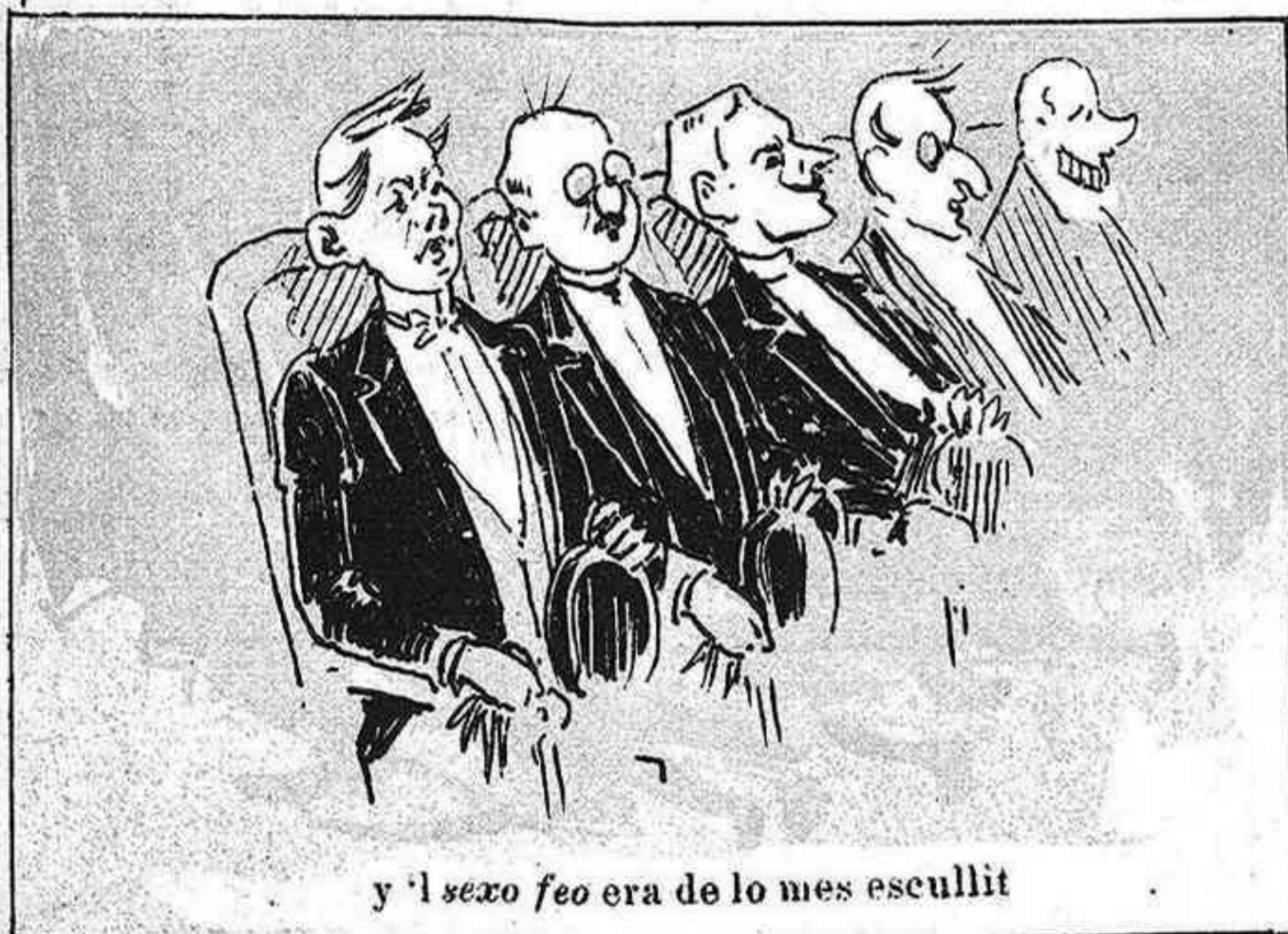
UN ESTRENO

Galantemente invitados assistirem
ahir al estreno de la ópera en 3
actes del mestre *Flotini*, titula-
da: *Fiquis Miquis*.

Lo teatro estava plé de
gom á gom.

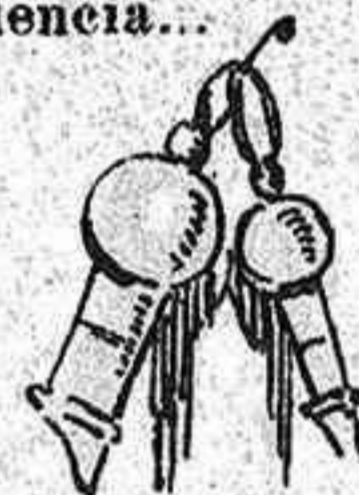
Lo bello sexo lluhia sas gracias...

y 'l *sexo feo* era de lo mes escullit

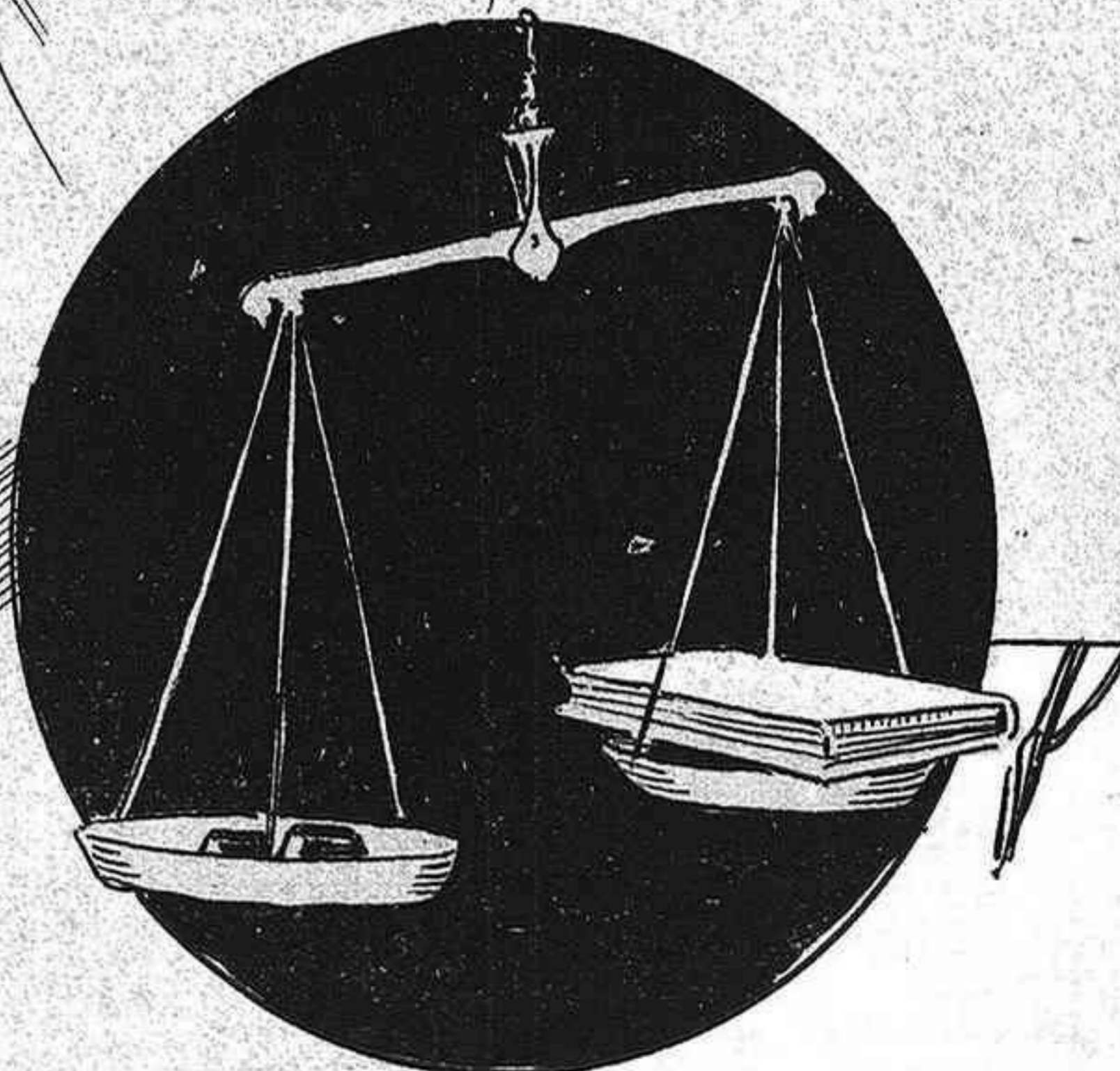
Era l' hora, la *claque* demostrava
sa impaciencia...

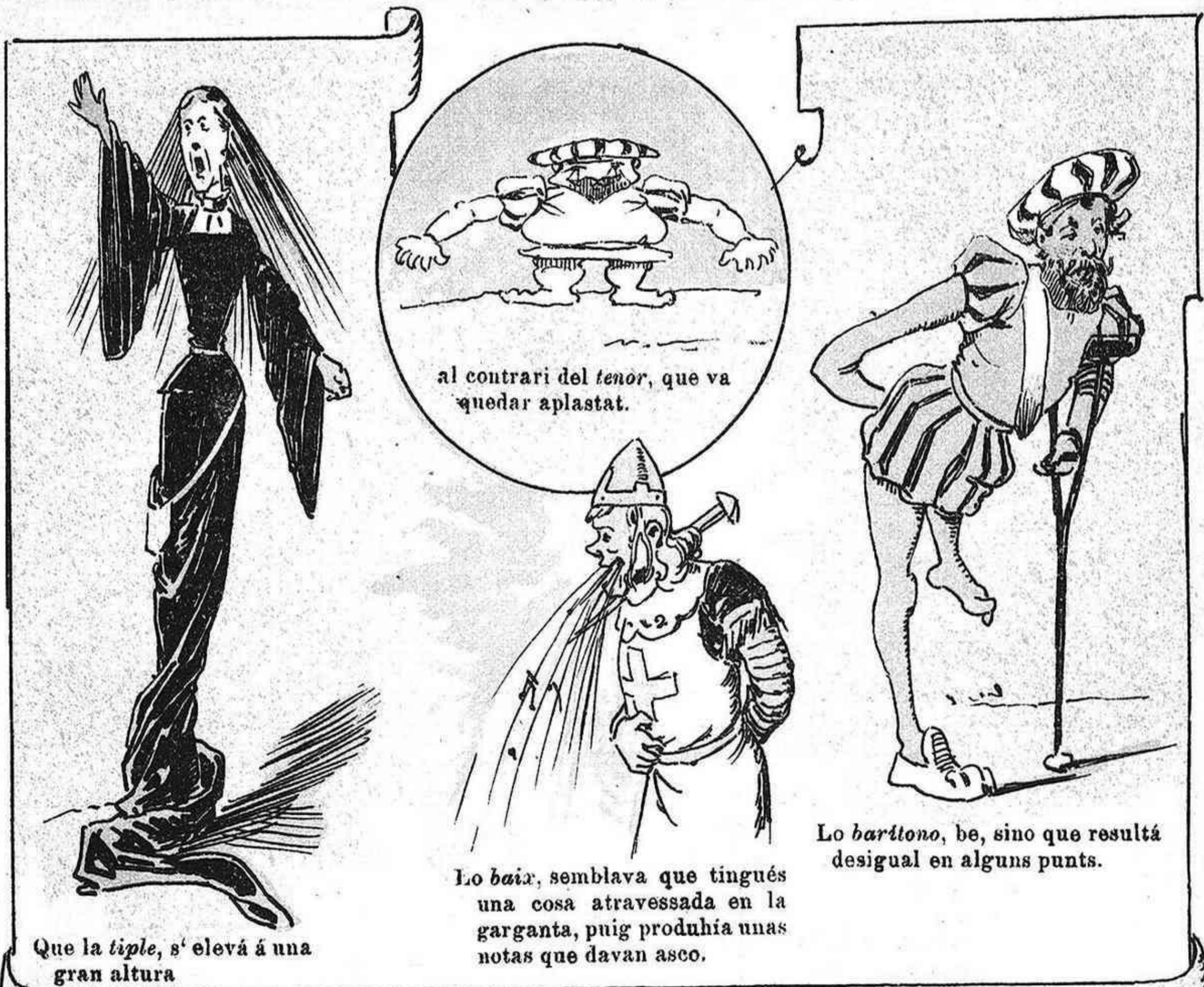
com també los que no
eran *claque*.

En fin, després que 'l director s' ha-
gué empassat los 3 actes...

resulta que l' obra, no feya 'l pés.

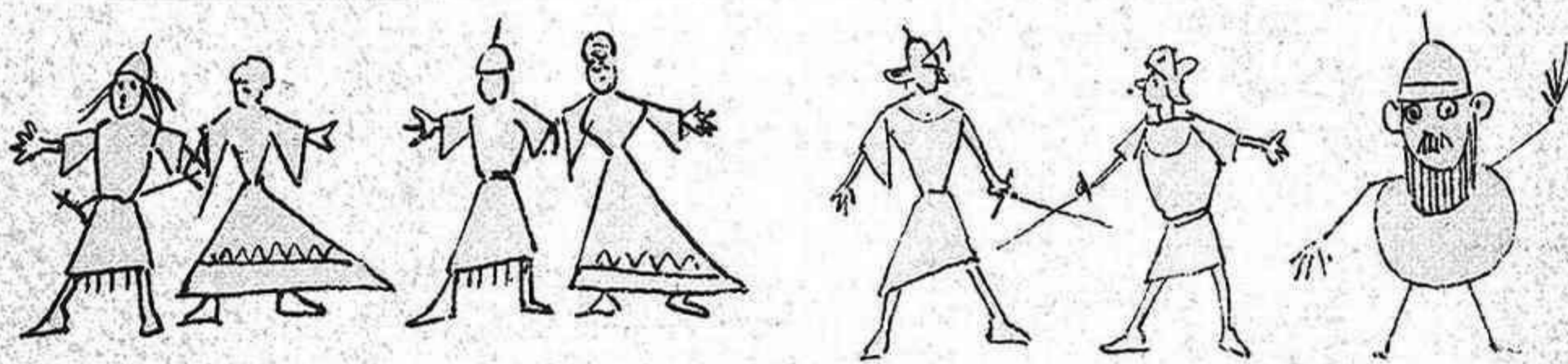

Que la tiple, s' elevá á una gran altura

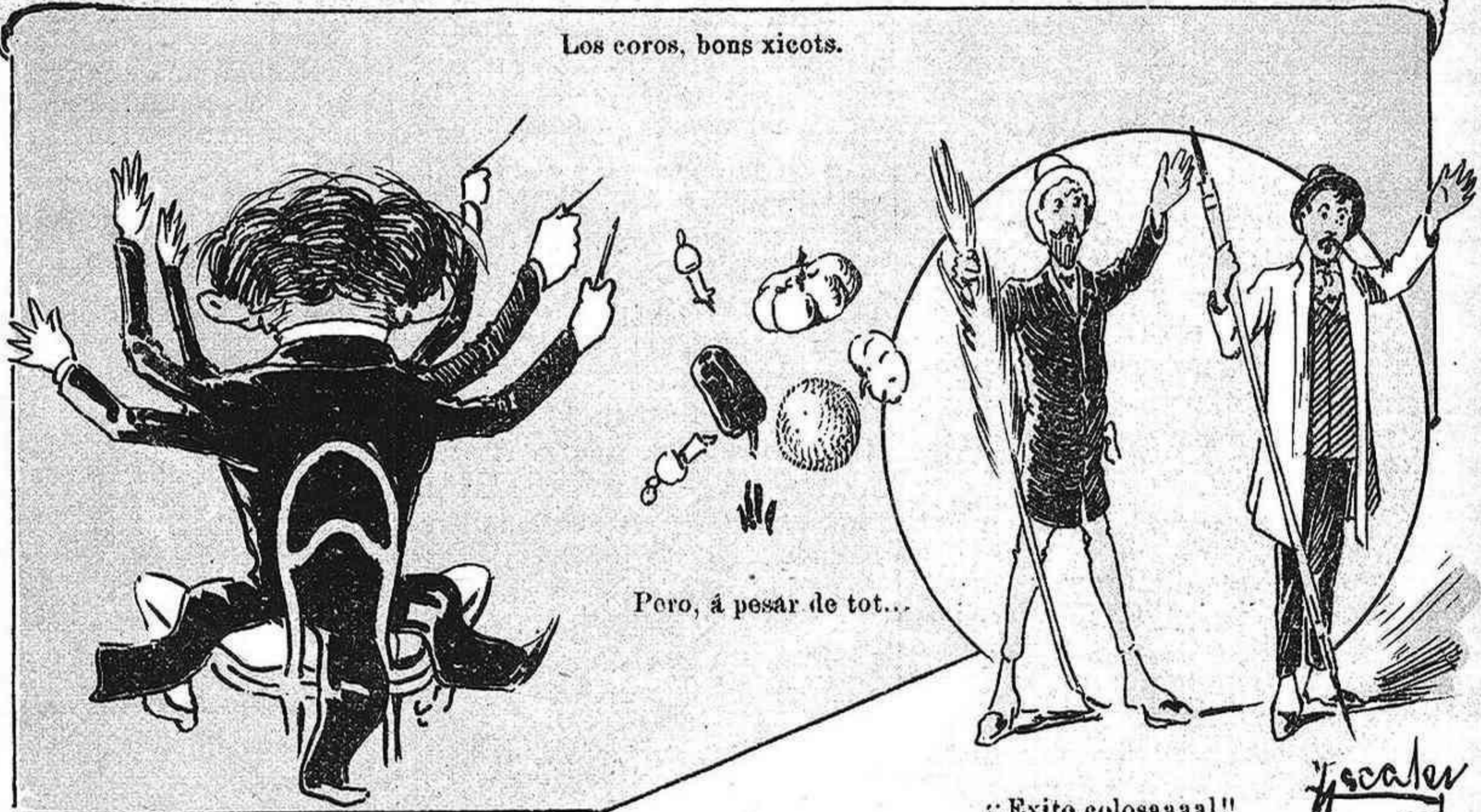
al contrari del tenor, que va quedar aplastat.

Lo barítono, be, sino que resultá desigual en alguns punts.

Lo baix, semblava que tingués una cosa atravesada en la garganta, puig produhia unas notas que davan asco.

Los coros, bons xicots.

Lo Director, multiplicantsé

Pero, á pesar de tot...

¡¡ Exito colosaaaaal!!

Escaler

son lo que varen retreures d' anarhi oportunament per no codejarse ab lo Sr. Arcalde.

Ja ho sabrà, já!

Per fi las provas del submarí francés lo «Qimnoto», han donat brillants resultats.

Sempre 'ns passa lo mateix per xarrayres: Ensenyém la perdiu y los altres la cassan.

Lo nostre submarí encara déu estar con la cabeza hácia abajo y las piernas en la parte superior.

Los mantenedors dels próxims Jochs Florals serán los Srs. D. Angel Guimerá, D. Juan J. Permanyer, D. Fidel de Lagarminaga, D. Isidro Reventós, D. Joaquim Botet y Sisó, y D. Bonaventura Bassegoda. Y suplents: D. Víctor Brossa, D. Joseph M.ª Valls, don Vicens de Febrer y D. Fernand Agulló.

Que les muses 'ls hi donguen bon acért.

Lo benefici del reputat primer actor y director del Teatre Catalá D. Lleó Fontova, s' veigé molt concorregut de públich distingit que li prodigá molts aplausos, demostrantli las simpatias de que disfrutadit artista.

Rébi la nostra mes cordial enhorabona.

SED DE JUSTICIA

Drama en tres actes y en vers de D. Aamon Rordas y Estrages

Ab una distingida y numerosa concurrencia com ja es costum en lo Teatre Catalá, s' estrená 'l dimars de la present setmana la última obra del reputat autor de «La flor de la montanya».

Lo primer acte qu' en nostre concepte es el millor de la obra es un conjunt d' escenas habilitment combinadas que cridan altament l' atenció del auditori y despertan tal interés que cau la cortina deixant al espectador ab ganas de seguir lo curs del argument que 's fá interessant desde las escenas primeras.

Lo segon acte comensa ab lo mateix vigor fins al final que

cau algo per lo inverosimil de la última escena; pues no es prou logich que Gaspar vulga matar á Ernest demostrant aixis la seva culpabilitat en la mort del primer marit de la seva esposa. Lo gust ab que l) espectador ha seguit las peripecias del drama fa que s' atenui aquesta falta y que al caurer lo teló, entusiastas aplausos obliguin al autor á presentarse en lo palco escenich.

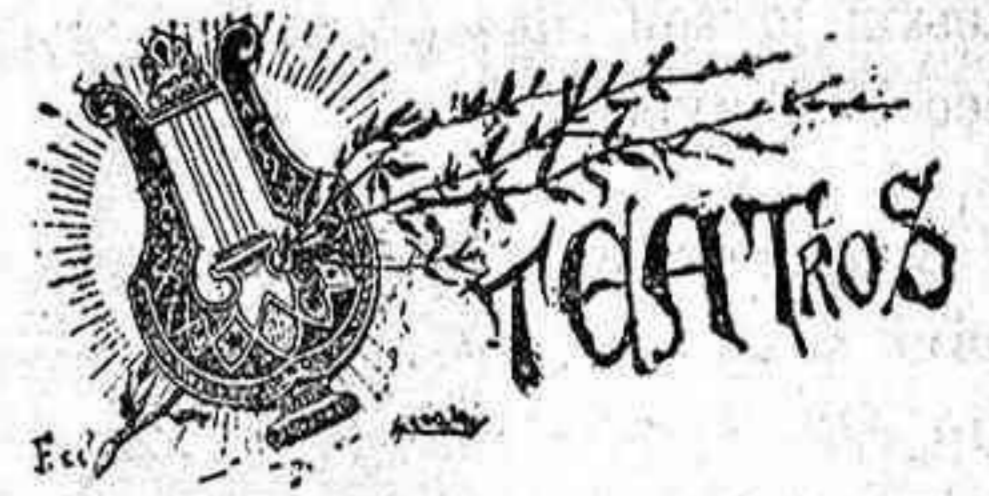
Lo tercer acte s' arrossega bastant pues necessitaria inginyosos incidents que cridessin un interés que ha acabat en lo final del acte anterior, per acabarse allí el drama, pues descubert l' assesi de 'n Gil, sols queda lo castich del culpable, y desde que 's comensa aquest acte fins qu' aquell te lloch al final de la obra se succeheixen una multitut d' escenas sense interés y que fá mes pesadas los interminables parlaments que l' autor posa en boca dels artistas y que no fan més que detenir el curs de l, acció, quan deuria portarse ràpidament á son desenllás.

Sentim que las dimensions del nostre setmanari no 'ns permetin resenyar l' argument pas per pas, y si sols dar una idea de la trassa del poeta y del desempenyo que li ha capigut al drama.

La versificació es fluida vígorosa y esmaltada de conceptes brillants que demostran qu' el estro del Sr. Bordas no ha decaigut; al contrari, que s' aixéca en nostre concepte sobre tot quant ha fet fins avuy. L' esqueleto de la obra está montat ab maestria y revela las magníficas dots que per la dramática posseeix lo Sr Bordas el qual fou cridat moltes vegadas en escena al miñ d' unanimes y atronadors aplausos.

En lo desempenyo, tots los actors ratllaren á gran altura sens que poguém singularisarne cap; tots cumpliren com acostuman á ferho en quantas obras desempenyan, compartint ab l' autor de la obra los aplausos que 'l públich no va escasejar. Rébin tots la nostra mes cordial enhorabona.

PEPET DEL HORT

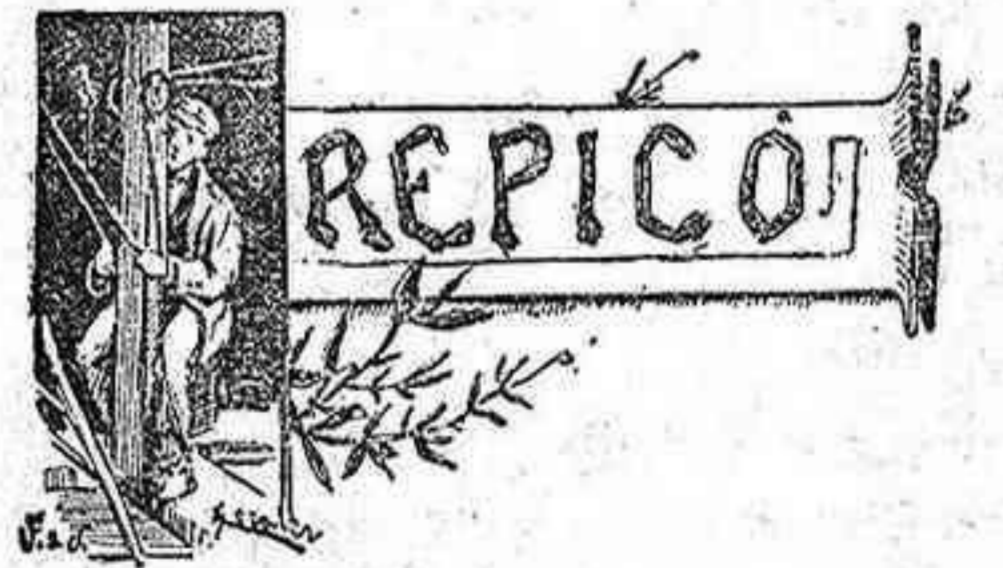
La despedida del eminent tenor Sr. Gayarre fou un verdader aconteixement al finalisar l' acte quart de «Gli Ugonotti» va tenir una gran ovació y li fóren presentats multitud de regalos artísticos y de valor. Lo palco escenich s' omplí materialment de coronas y rams de llorer. Per acallar los aplausos cantá 'l celebrat tenor acompanyantlo al piano lo mestre Sr Goula, la romana de tenor de la zazueta «Un Pleito» y lo Zortzico, Guernícao-Arbola que li valgué grans aplausos.

Es un dels entreactes passá al camerino del gran artista, una comissió d' abonats, logrant que 's quedès á dar tres funcions extraordinarias á lo que accedí lo Sr Gayarre senyalant las óperas «Mefistofeles» Lohengrin y l' Africana.

Ha tornat á obrir novament sas portas lo Teatro de la Opera però aquesta vegada 'm sembla que han donat ab lo gust. Opera á dos ralèts; gran pensamen ara que l' Exposició ha deixat escuradas las butxacas dels feligresos.

Per ara hem sentit Lucrecia, Hernani y Rigoletto, obtenint una verdadera interpretació y lluhintse las Sras. Svicher, Ferni y las Srs. Vis Fafb, y Ventura y per aquesta setmana nos anunciarán «Los Hugonots»

No escassejarém los nostres aplausos á una empresa que fa tant per eomplaurer á nostre i.ustrat públich.

Hem rebut una tarjeta de D. Simon Alsina y Clos en hont nos participa que *colaboradors* no está ben escrit, que s' escriu: *colaboradors* com ho saben tots los noys qu' han anat á estudi.

Tambè hem rebut un altre avís de P. Renan, dihent que no s' escriu *Ferer* sino *Ferrer* lo apellido del nostre director.

Dém las gracias al últim per la bona fé ab que 'ns ho ha advertit.

Tocant al primer, ja doném á co-neixer lo seu descobriment en la Secció d' avisos.

—
Senyor Alsina, ¡vamos! adver-teixi á «La Publicidad» que no es diu *Recibiento* sino *recibimiento*. ¡Cuánta sabiduría! No ho hague-ram dit may!.. ¡Lo qu' arriba á sapiguer lo Sr. Alsina!

—
Avuy ha sigut dia de sorpresas; despres de la dels Srs. Alsina y Ren-nan, hem rebut la del Noy de Tona que 'ns envia versos.

A tots tres los hi dém las més ex-pressivas gracias.

—
Pot ser lo Sr. Alsina també sab que *colaborador* no es catalá.

Que ho diga!

Que ho diga!

Ja ho déu saber, ja!.. oh! y éll!

—
Los Srs. Fabregas Jordá y C^a. no han volgut acceptar lo premi que 'ls hi ha concedit lo Jurat de l' Expo-sició, alegant que dit Jurat no enten rós ab l' industria de dits senyors.

¿Que s' han eregut dits senyors que 'l Jurat ha d' enténdrer de tot? Guardin lo premi y callin, homes. No ho fan els altres?

—
Lo premi guanyat per la Banda Municipal diu que imitant l' alegre moderato de la composició escullida, tindrà un disminuendo y ritardando que no pot ser gayre del gust dels acolits de Sta. Cicilia.

No sabém qué volen dir.

—
En los anuncis del Teatro Catalá se acostuman á llegir alguns disba-rats que no 's dehuen perdonar per ser qui 'ls comét, lo nostre Teatro Regional.

No senyalarém mes qu' el ultim y es que mentras en algun cartell y anunci s' hi llegeix: Set de Jus-ticia en altres, Sed de Justicia.

Tinguin un xich mes de cuidado que está lleig aixó en vostés.

Oh! y si ho repara lo Sr. Alsina...

—
D. Manuel Girona ha sigut ex-pulsat del Partit Conservador.

Rébi la nostra mes cordial enho-rabona!

Ara tòrnill á convidar...

La Alsacia y la Lorena es comen-san á mourer. Sempre 'm vá sem-blar qu' alló era mal enganxat y que algun dia havia de caurer.

Pero la llaga que quedarà, qui la cura?

—
Miréu que 'n són els francesos de faroleros!

Cada dia tenen desafios. Quina falta fa en la Republica vehina un altre Cervantes que 'ls hi escrigui un nou Quijote.

Al campo D. Nuño voy.....

—
Ja ha sortit per Madrid lo nostre ilustre paisá Don Victor Balaguer ex-ministre d' Ultramar.

Ay Castilla Castellana!

Si la terra Catalana

no t' hagués conegut may!

—
La Publicidad diu á La Nacion que 'ls séus no governarán may.

Y els de vosté? quán?... El 3 de Jener?

—
Sembla que ab la qüestió de re-parto de medallas per los exposi-tors hi ha algun romanso.

No 'n sortirém pas may.

—
Per motiu d' haverse trovát á Gracia un ganibet ab cert lema en la fulla, es disputan «La Publici-dad» «La Dinastía» y el «Correo Catalan.»

Homes, fássin tres trossos y s' en quedan una part cada hú.

Per aixó qüestionan?

Telegramas particulars

de LA TOMASA

Madrid, 28-5 t.—Per un periódich de aquella Capital, es necessita ab urgen-cia un corrector qu' arribi hasta á sa-piguer com s' escriu *colaboradors*.

—
Madrid, 28, 7 t.—La qüestió Girona 's creu que quedarà arreglada despues de la condonació d' els déu millons.

—
Madrid, 29-12 m.—Tot alló de Giro-na, rés. L' altre li va dir: No 'm com-prometéu ara! no veyeu que solicito alló?.. ah! va respondrer aquell.. Pero despres— Fugi home!., som conserva-dors ó nó? Donchs aném, aném á es-morsar.

—Aném.

—
Paris, 29-3 m.—La dona de 'n Bou-langer ha entablat demanda de di-vorci. S' espera un desafio,

—
Ensanche, 29-5 t.—Ha passat mes d' uua hora sense que s' hagi dat cap punyalada.

Argel, 26-4 t.—Entre obrers franco-sos, espanyols è italians hi ha hagut diferencias que es creu acabin com el rosari de l' Aurora.

Rés... la unió de la rassa llatina.

ULTIMA HORA

Urgent.

S' han rebut dos targetas més del Sr. Alsina referents al descobri-ment de que *colaborador* s' escriu *colaborador*.—L' entusiasme es in-descriptible.

Mongetas

ANUNCIS

Desde l' any nou lo nos-tre setmanari «LA TOMASA» constará de dos fulls mes y dos planas per anuncis que posém á la disposició del publich (pagánt). Qui vulgui anuncia-rhi algo que cuiti perque hi ha dema-nadissa.

La Tomasa no torna cap original tant si s' inserta com si no. Qui no li agradi, ja ho sab.

S' ha perdut un burro ab lo ferro *Lans Sacra*. A qui 'l porti á aquesta redacció se li darà de trovas un exemplar del Sr. Matxaca.

Garrotadas sense muni-cipals á deu horas al rededor.

Es donan á la Rambla del Centro.

No hi fa rés encara que 's vagi ab senyoras prenyadas.

CORRESPONDENCIA.

Hamlet. No 's cansi en recullir rés, pues es lley d' aquet periódich no tor-nar cap original. De los tres articles que 'ns envia, los dos primers ni los hem llegit; son massa llarchs, y l' altre de la palla que hi ha se 'n podria fer una márfaga.

P. Brot. Admesos los epigramas; tocant á los «Contrassentit» veig que la filosofia no es lo seu fort; créguim, no la cultivi.

Ja 's posará esmena en lo que 'ns avisa.

F. O. Posi la xarada en un sol me-tro.

Emilia. Anirá algun cantar arre-glat.

Laus Sacra. Home de Deu!.. No sab que l' escriurer anónims es propi de cobarts y burros?

D. Tranquil. Angelet d' aiguera.

F. Sebastiá. No m' agrada.

F. Rovira. Sabadell. Rebutts los se-llos; conforme en tot.

Judits. Si admetém Campanadas? Si home; Repicóns y tót,

Ego Sum. Anirá el «T» en recordas?

A. del Corral. Anirá. No li parlavam dels consonants sinó de l' acentuació dels versos.

Pellejá. Poca cosa 'ns servirá.

Noy Ros. Anirá; paciencia.

M. S. y B. Anirá el sonoto en lo pró-xim número.

— Ahont vá senyor Cristófol? de nit no veurá res
 — Hont vol que 'm presenti de dia ab aquest sobretodo? qu' es
 pensa que no tinch vergonya?

XARADA

A mon estimat amich J. Staramsa.

Vista la contestació
 que fa poch m' has dedicat,
 avuy he determinat
 remetret aquesta jó
 M' agradas per la llestesa
 que 'm contestas la xarada
 dihentme que tres t' agrada
 ser plat de segona mesa.
 Mes també t' haig de advertí
 que jo ja may m' he cregut
 que tu sigas un perdut
 ni que al cap fum pots tení.
 Potsé 't pensavas que jó
 lo dolent me quedaria
 y que á tú te oferiria
 de totas lo bó y milló?
 Hu noy vas equivocát,
 cada cual mira per sí
 y per xó 't vaig oferí
 lo que 'm semblava tronat.
 Com dius que las vols probá
 per saber quina es milló,
 te daré la direcció
 de allá ahont las pots trová.
 En lo carrer de Total
 hi ha una hu-dos de nou pintada,
 buscas la segona entrada
 y pujas al principal.

Dius que hi *cuart* á pendre vistas,
 las hi parlas de casori
 y en allí fent lo Tenori
 mira si alguua 'n conquistas.
 Ego SUM

II

Es un arbre la *primera*,
 una moneda *dos* girat
 y la *Total* sens quimera
 nom de dona molt usat.

ANAGRAMA

— Escolti hermosa María,
 ballarém aquesta *tot*...
 — No que del *tot* ens veuria
 lo meu pare y el nevot.
 A. T.

CONVERSA

— ¿Que tal Ramon?
 — Per ara be ¿y tú fas negoci Pére?
 — Ca sens tocar estrena molts dias.
 — Y ¿á quin carrer estás?
 — Rumia que no fa pas molt rato que
 entre 'ls dos l' havem dit.

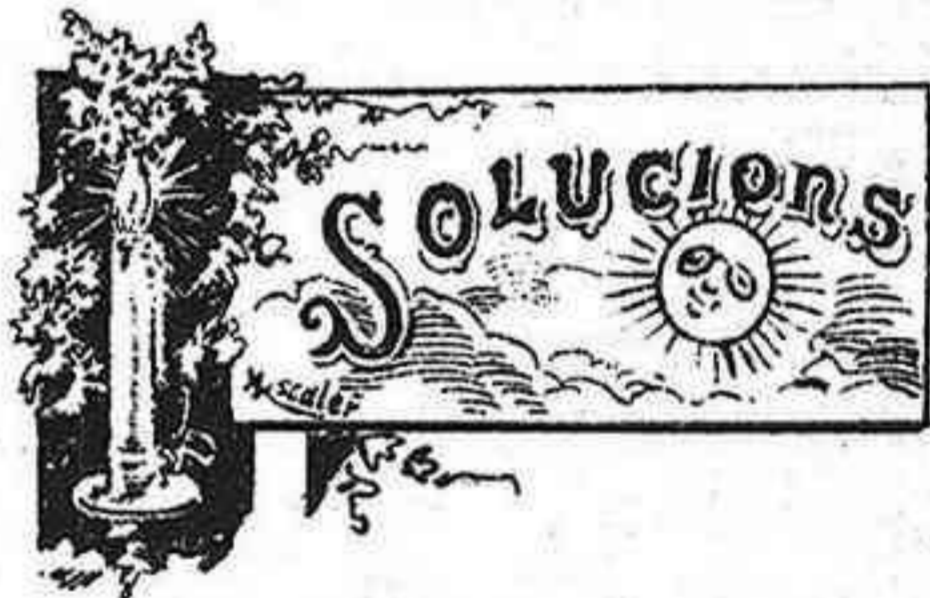
RESUSITA VIUS

GEROGLIFICH

III
 G L
 E T C

1887 1888

S. PITARRETA

Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

XARADA I.—*Calaveya*.
 ID. II.—*Perello*,
 LOGOGRIFO NUMERIC.—*Marçeto*.
 TERS DE SILABAS.—*Cadira*.
Disapte.
Ratera.

La Tomasa.

PERIÓDICH IL·LUSTRAT Y LITERARI

Suscripció. . . . 0'50 pessetas til mes.
 Número corrent. . . . 10 céntims.
 Atrassat. . . . 20 id.

NOTA.—Tota reclamació po-
 drá dirigirse á la Imprempta y
 Administració de dit periódich,
 carrer de Basea, 21 bis, botiga.

Barcelona.—Imp. Miró y Comp.ª